Cílem této diplomové práce je kriticky vypracovat pojem entuziasmu v jeho estetických souvislostech a ukázat na jeho přetrvávající vliv v současné estetice, především v díle Jean-Françoise Lyotarda. Entuziastická estetika vysvětluje estetickou zkušenost jako silný smyslový prožitek, který nepřipouští participaci intelektu. Síla prožitku je důkazem nelidského zdroje zkušenosti; zdroje, který transcenduje možnosti lidského myšlení, ať už je nazýván Bohem, Jiným, Věcí či Hmotou. Jelikož se subjekt ocitá v pasivní roli nevědomého příjemce této síly, nemůže se ani nijak aktivně podílet na estetické recepci. Takové pojetí estetické zkušenosti však je především politicky velice nebezpečné, protože subjekt se při estetickém prožitku vzdává plně síle, jejíž zdroj nemůže nahlédnout, ve víře, že smyslová extáze, kterou o sobě tato síla dává vědět, je důkazem jejího „božského“ původu.